

MADENCİLİK SEKTÖRÜ İÇİN TEMEL İLKELER

(2000 yılında revize edilen 1991
Berlin Kılavuzu)

Hükümetler, madencilik firmaları ve mineral endüstrisi en az;

1. Özellikle izin işlemlerinde ve çevre yönetim sistemlerinin geliştirilmesi ve yürürlüğe konması sürecinde çevre yönetimini öncelikli olarak kabul etmelidir. Bunlar, erken ve kapsamlı çevresel etki değerlendirme, kirlilik kontrolü ve diğer önleyici ve azaltıcı tedbirler, izleme ve denetleme faaliyetleri ve acil eylem işlemlerini kapsamalıdır.

2. Madencilik faaliyetlerinde sosyo ekonomik etki değerlendirme ve sosyal planlamanın önemini fark etmelidir. Sosyo-ekonomik etkiler proje oluşturma ilk aşamalarında dikkate alınmalıdır. Bu konular ayrıca politika ve proje seviyesinde de dikkate alınmalıdır.

3. Çevre sorumluluğunu, en yüksek idari (yönetimsel) ve politika oluşturma seviyesinde endüstride ve hükümetlerde tesis etmelidir.

4. Her kademedeki çalışanların çevre yönetimindeki sorumluluklarını tanımalarını teşvik etmeli ve çevre planlarının yürürlüğe konması için yeterli kaynak, iş gücü (eleman) ve gerekli eğitimi

5. Madencilik faaliyetlerinin her aşamasının çevresel ve sosyal boyutu ile ilgili, faaliyetlerden etkilenen topluluk ve diğer doğrudan ilgili tarafların katılımı ve diyalogunu garanti etmeli ve kadın ve diğer marjinal grupların tam katılımını sağlamalıdır.

6. Özellikle özel çevresel düzenlemelerin olmadığı durumlarda, çevreye en az zararı veren en iyi teknikleri uygulamalıdır.

7. Madencilik faaliyetlerinin her aşamasında çevre dostu teknolojileri uygulamalı ve küçük ölçekli madencilik faaliyetlerini de içeren çevresel etkileri azaltacak uygun teknolojilerin transferinin önemli olduğu vurgulanmalıdır.

8. Mevcut madencilik faaliyetlerinin çevresel performansını iyileştirmek için ilave kaynak ve yeni finansal anlaşmaların sağlanmasını araştırmalıdır.

9. Tehlikeli maden ve diğer atıkların atılması ve işlenmesini içeren madencilik faaliyetlerinin tasarım, uygulama ve kapanmasında ve yasaların geliştirilmesinde risk analizi ve risk yönetimini uygulamalıdır.

10. Madencilik faaliyetleri ile ilgili çevre yönetiminde, alt yapı, bilgi sistemleri hizmeti, eğitim ve becerileri desteklemelidir.

11. Ticaret ve yatırım için gereksiz olan çevre yasalarının uygulanmasından kaçınılmalıdır.

12. Ekoloji, sosyo-kültürel şartlar ve insan sağlığı ve güvenlik, yerel topluluk ve doğal çevre arasındaki ilişkileri dikkate almalıdır.

13. Gelişmiş teknolojilerin kullanımı ve kirlenici emisyonların azaltılmasını özendirici vergi indirim politikaları gibi uygun ekonomik ve idari enstrümanları uygun olduğu her durumda değerlendirmeli ve uygulamalıdır.

14. Sınır ötesi kirliliğin azaltılması için karşılıklı yapılan anlaşmaların uygulanabilirliğini araştırmalıdır.

15. Kararlı ve tahmin edilebilir çevre ölçüt ve işlemleri ile temiz çevre standartlarına sahip olarak, uzun vadeli madencilik yatırımlarını teşvik etmelidir.